

[Lis Groes.]

hvordan de skal disponere i deres kommende byudvikling.

Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er så mange kommuner landet over, der har stillet sig positivt med hensyn til at gå aktivt ind i arbejdet for nye uddannelsescentre. Det er et imponerende forarbejde, der er udført af disse lokale udvalg, og det vil jeg da gerne i dag sige tak for. Netop dette store forarbejde er en betydelig hjælp for os, når vi nu skal gå videre med vore overvejelser — overvejelser, der naturligvis først og fremmest vil blive besjælet af den målsætning at give de studerende fra alle dele af landet de bedst mulige studiebetingelser.

Jeg vil meget understrege planlægningsrådets udtalelse om, at man ikke på nuværende tidspunkt er i stand til at foreslå, til hvilke tidspunkter og i hvilken takt de nye centre bør udbygges.

Derimod kan man allerede nu i dag se, at den mest påtrængende opgave er at udbygge de bestående universiteter, herunder naturligvis også Odense. Denne udbygning er nødvendig ikke alene for at klare det stærke studenterpres, der findes, men også for at uddanne de lærere, der senere skal tage arbejdet op ved de nye universiteter.

Da vi sidst — for 2 år siden — havde disse spørgsmål til debat her i tinget, understregede jeg meget stærkt ønsket om at gøre noget for Københavns og Århus' universiteter, og jeg tror, jeg tør sige, at hele udvalget faktisk blev rystet, da vi ved selvsyn havde mulighed for at se, under hvor slette forhold studenter og lærerstab her ved Københavns universitet arbejder. Naturligvis har de store syner en betydelig appel for os alle, og vi kan også tilslutte os, at der bør finde en langtidsplanlægning sted, men vi må ikke for de store syner glemme de meget nære krav. Jeg forstår, at man er kommet et stykke nærmere med hensyn til at sikre Københavns og Århus' universiteter nogle arealer, men jeg forstår også, at det — for at komme videre — er nødvendigt først at få militæret ud af bestående bygninger og finde nye bygninger til militæret. Det lyder ikke særlig opmuntrende.

Det er derimod opmuntrende at høre, at Odense regner med allerede at kunne tage

fat på undervisningen i dette efterår — i lejede lokaler ganske vist — men hvordan stiller det sig egentlig med universiteterne i København og Århus? Hvilke helt konkrete udvidelsesplaner kan man tilbyde studenter og lærere? Forslaget om at flytte det matematisk-naturvidenskabelige fakultet ud til Lundtofte forekommer umiddelbart forstandigt, men hvornår vil det være muligt?

Jeg er altså helt enig med ministeren om, at vi bør gå i dybden og tage os god tid med overvejelserne over den fremtidige placering af de nye undervisningscentre. Til gengæld mener jeg, at udbygningen i Århus og København må være et hasteanliggende, og jeg håber, at det kommende udvalg kan medvirke til at fremskynde denne udvikling.

Det er så ofte blevet fremhævet, at vi befinder os midt i en uddannelseseksplosion, og jeg tror, at der i hele befolkningen vil være bred tilslutning til at ofre noget, når det gælder om at skaffe vore unge den bedst mulige uddannelse og derigennem sikre Danmarks konkurrenceevne og hele vort kulturelle niveau. Jeg vil dog meget gerne bede om, at vi ikke alene fortaber os i fremtidsperspektiverne, men også viser evne til at handle på de områder, hvor flere udsættelser kan få katastrofale virkninger.

Axel Kristensen: Da mit partis ordfører, hr. Guldberg, ikke kan være til stede i dag, da han er i udlandet, skal jeg sige nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne som en begyndelse sige, at vi naturligvis efter vore traditioner og vort program stærkt går ind for, at vi skal have udbygget vore uddannelser, således at de er effektive og det bliver muligt for folk at få uddannelse i forhold til deres evner og energi. Derfor går vi selvfølgelig også ind for, at disse ting skal klares og klares så hurtigt, som det er økonomisk og menneskeligt muligt.

Dette forslag går kun ud på at bestemme, at et antal universiteter skal bygges inden 1980, og bestemme en placering af dem. Det er bemærkelsesværdigt, at ministeren egentlig ikke tager standpunkt til noget af det, der foreligger, og det er da klart, at når den, der har mulighed for at vide mest om det, sådan nødt vil i lag med at tage for